

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 6C/228/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614209148
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ľuboš Chrenko
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2015:4614209148.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Ľubošom Chrenkom v právnej veci navrhovateľky: Q. Y., K.. XX.X.XXXX, bytom S., S. Č.. XXX/XX, právne zastúpená: JUDr. Alena Pečenárová, advokátka so sídlom Partizánske - Pažiť 188, proti odporcovi: A. A. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom S., S. Č.. XXX/XX, zastúpený: JUDr. Ľubomír Kišac, advokát so sídlom Topoľčany, Škultétyho 1597/7, o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky mesačne sumou 100 eur, a to vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, k rukám navrhovateľky, s účinnosťou od 29.10.2014, najdlhšie na dobu 5-tich rokov odo dňa právoplatnosti rozsudku o rozvode, t. j. do 01.02.2019.

Zameškané výživné za čas od 29.10.2014 do 28.02.2015 vo výške 409,69 eura povoľuje súd odporcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur a to spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok a exekúcie.

II. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

III. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Topoľčany súdny poplatok za návrh vo výške 72 eur, a to do 3-och dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka dňa 29.10.2014 podala na tunajšom súde návrh domáhajúc sa uloženia povinnosti odporcovi prispievať na jej výživu mesačne sumou 500 eur s účinnosťou od 01.01.2014. Návrh podala z dôvodu, že manželstvo s odporcom bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 6C/251/2013. Je dôchodkyňa. Po 11-tich rokoch sa jej vrátila rakovina z psychického napätia s rozvodovým konaním. V súčasnosti absolvuje chemoterapiu a ožarovanie a pre ťažké zdravotné problémy je držiteľkou červeného ZŤP. Odporca nie je ochotný prispievať na jej výživu a ani na výdavky spojené s užívaním domu a z jej dôchodku 600 eur nie je schopná to zvládnuť. Odporca má dôchodok 2.000 eur, z ktorého platí výdavky spojené so spolužitím svojej priateľky o 40 rokov mladšej, ktorej sa nechce pracovať.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení navrhol návrh navrhovateľky zamietnuť. Poprel, žeby mal dôchodok 2.000 eur, ako tvrdí navrhovateľka. Jeho dôchodok predstavuje 2.115 švajčiarskych frankov, ktorý mu je vyplácaný v eurách podľa aktuálneho kurzu. Nie je pravdou, žeby býval v Topoľčanoch, ale býva v S.. Pokiaľ ide o dom v S., tento bol zakúpený za výlučne jeho finančné prostriedky 2.900.000,- Sk, pričom ako kupujúca bola v kúpnej zmluve zo dňa 15.05.2000 uvedená iba navrhovateľka, keďže

táto mu tvrdila, že pokiaľ by bol on uvedený v zmluve, ako cudzinec by musel platiť veľké dane. Takže navrhovateľka je vedená ako vlastníčka nehnuteľností na liste vlastníctva, pričom on má k týmto nehnuteľnostiam iba bezplatné doživotné právo bývania a užívania. Nie je pravdou, žeby neprispieval na výdavky spojené s bývaním, keďže platí za elektrikára. Vyslovil názor, že finančná situácia navrhovateľky, ktorá okrem dôchodku, ktorý poberá vo výške 600 eur mesačne vlastní v S. dom v pozemkom a v Bratislave 3-izbový byt, takže je nepomerne lepšia ako jeho, keďže on má iba starobný dôchodok a iné príjmy ani majetok nemá.

Na pojednávaní dňa 13.02.2015 právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že menia návrh v časti účinnosti a žiada navrhovateľka zaviazat' odporcu na platenie príspevku s účinnosťou od 01.10.2014. Súd uznesením pripustil zmenu návrhu.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že po rozvode manželstva s odporcom odišla do Bratislavy, kde sa zdržuje, ale chodíva aj do Kuzmíc, do rodinného domu. Je ťažko chorá, pretože ochorela na rakovinu kostí a berie chemoterapiu. Za sebou má sedem chemoterapií, ktoré jej však nepomáhajú, za sebou má tiež ožarovanie. Niekedy musí chodiť aj trikrát do týždňa do Bratislavy, keď ju zavolajú, že sa jej zmenia výsledky. Týmto sa jej zvýšili náklady na lieky, pretože berie špeciálnu chemoterapiu a k tomu si musí doplácať. Na chemoterapiu dopláca mesačne 54 eur. Ďalej berie lieky na tlak, na krv, na psychiku, začo dopláca 80 eur. Jej príjem je do 700 eur. Poberá dôchodok zo Slovenskej republiky švajčiarsky a rakúsky. Žije v rodinnom dome v S., ktorý je v jej vlastníctve. V tomto dome žije aj odporca. Mesačne platí za plyn 218 eur, 4-krát do roka za vodu ročne je to 120 eur, za čistenie žumpy 2-krát do roka, t. j. 2-krát po 40 eur, poistenie domu 135 eur ročne, za smeti za ňu aj za odporcu 2-krát po 15 eur, daň z nehnuteľností 58 eur ročne. Ďalej mala zvýšený výdavok s revíziou kotla a komína, začo zaplatila 50 eur za rok 2014. Uhradila aj nedoplatok za plyn 245 eur, za drevo do krbu zaplatila 250 eur na rok, úprava záhrady - strihanie stromov a trávniku 170 eur. K tomu uviedla, že na týchto nákladoch sa odporca nepodieľa, platí len 30 eur za elektrikára. V prepočte na mesiac jej výdavky sú 99 eur. Ďalej má zvýšené výdavky s tým, že asi 2-krát do týždňa chodí do Bratislavy, kam cestuje autom. Stáva sa, že do Bratislavy musí cestovať aj 3-krát do týždňa, podľa lekárskeho vyšetrenia. Potvrdila, že vlastní 3-izbový byt v Bratislave, v ktorom bývajú jej deti, ktoré si platia samé platby za bývanie. V súčasnosti prepisuje byt na dcéru, ktorá sa o ňu stará. Poukázala na výdavky, ktoré sú v takej výške, že si musí požičiavať, čo je pre ňu deprimujúce.

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že keď ukončil pracovné aktivity dostal vyplatené peniaze z druhého piliera, čo zodpovedalo 120.000 švajčiarskym frankom, približne na eurá do bolo 100.000 eur. Tieto všetky peniaze až do posledného centu investoval do rodinného domu v S.. Keď kúpil tento dom navrhovateľka úskokom mu povedala, že ako cudzinec by mal veľké problémy, platil by veľké dane a preto rodinný dom bol písaný na jej meno. V súčasnosti býva v tomto rodinnom dome v suteréne. Nemôže mať žiadne návštevy, zorganizovať večeru s priateľmi. Nemôže mať ani upratovačku, pretože navrhovateľka ihneď volá políciu, prípadne lekársku pohotovosť. Jeho príjem je 2.100 švajčiarskych frankov mesačne, iný príjem nemá. K platbám za bývanie uviedol, že platil za elektrikára, minulý rok 475 eur. Podľa neho ak navrhovateľke nestačia peniaze môže dať do prenájmu byt alebo dom v S.. Tiež poukazoval na jej časté cesty do Bratislavy. Vyslovil pochybnosti, či sú spojené len s terapiami navrhovateľky.

Svedkyňa Ing. X. B. vo svojej výpovedi uviedla, že je dlhoročnou priateľkou navrhovateľky, ktorá má kvôli zdravotnému stavu stále vyššie výdavky. Stáva sa, že navrhovateľka si od nej požičiava peniaze v stovkách eur. Naposledy to bolo viac ako pred mesiacom najskôr jej požičala 300 eur a neskôr ju prosila o 100 eur. Postupne jej vracia peniaze, takže je jej navrhovateľka dlžná 60 eur.

Právna zástupkyňa navrhovateľky v záverečnom stanovisku uviedla, že rodinný dom v S. nadobudli účastníci v roku 2000. Bolo to počas trvania manželstva, kedy ho nadobudli kúpou a pokiaľ ho nemali vyčlenený z BSM domnieva sa, že je v spoločnom vlastníctve oboch manželov, takže nejde len o majetkové pomery navrhovateľky. Pokiaľ ide o doživotné bezplatné užívanie nehnuteľností odporcom podľa nej to neznamená, žeby sa nemal podieľať na nákladoch spojených s bývaním. Ďalej uviedla, že

byt v Bratislave navrhovateľka nemôže dať do prenájmu ani ho predať, pretože do neho chodí minimálne dvakrát do týždňa v čase, keď ide na liečbu a po podaní liečby je nútená si niekde oddychnúť. V prípade, žeby nemala k dispozícii byt v Bratislave, stúpili by jej náklady s liečbou, pretože by si musela zabezpečiť prechodné ubytovanie, prenajať byt alebo hotel.

Právny zástupca odporcu v záverečnom stanovisku uviedol, že pokiaľ ide o argumentáciu nákladov spojených s byvaním v rodinnom dome jedná sa o iný právny titul v zmysle občianskeho zákonníka, kde sa môže riešiť otázka úhrady nákladov na spoločnú vec. Je nesporné, že dom v S., resp. jeho celú kúpnu cenu v sume 2.900.000,-Sk financoval odporca. Taktiež je nesporné, že v súčasnej dobe je na základe kúpnej zmluvy z roku 2000 zapísaná ako vlastníčka navrhovateľka. K finančnej situácii odporcu uviedol, že jeho príjmom je iba dôchodok. Na druhej strane navrhovateľka okrem dôchodku je zapísaná aj ako vlastníčka 3-izbového bytu v Bratislave, takže schopnosť rozvedeného manžela neurčujú iba jeho zárobkové pomery, ale aj celkové majetkové pomery.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkyne Ing. X. B., oboznámením sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C/251/2013, obsahom listinných dokladov predložených účastníkmi a zistil tento skutkový stav :

Účastníci uzavreli manželstvo dňa 22.05.1998. U oboch išlo o druhé manželstvo, obaja sú občanmi Švajčiarska a navrhovateľka je občianskou Slovenskej republiky. Manželstvo účastníkov trvalo do 31.01.2014, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 13.12.2013 č. k. 6C/251/2013 - 55. Návrh na rozvod, ako to vyplýva zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C/251/2013 a konkrétne z rozsudku citovaného vyššie, podal odporca. Manželstvo bolo rozvedené na základe toho, že viac rokov si neplnilo svoj účel. Zhoršovať sa začalo potom, ako sa odporkyňa zamestnala v Rakúsku. Po presťahovaní účastníkov do Slovenskej republiky navrhovateľovi vadilo, že šesť až sedem mesiacov v roku bola odporkyňa mimo spoločnej domácnosti. Tiež bolo konštatované, že po bodu 15 rokov si manželstvo neplnilo riadne jednu zo svojich funkcií. Nezhody medzi účastníkmi sa začali postupne prehĺbovať. Navrhovateľ už podával návrh na rozvod manželstva v roku 2011 a v roku 2012. Z odôvodnenia tiež vyplýva, že navrhovateľka podozrievala odporcu, že má známosť s inou ženou, ktorý to poprel.

Po rozvode manželstva účastníci zostali žiť v rodinnom dome s tým, že odporca žije na prízemí. Rodinný dom v S. bol kupovaný na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 15.05.2000, ktorú uzatvárala ako kupujúca navrhovateľka. Podľa výpovede odporcu dom bol zakupovaný z jeho finančných prostriedkov. Na liste vlastníctva č. 589 pre kat. územie S. je zapísaná ako výlučná vlastníčka navrhovateľka, nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. území Kuzmice, a to parc. č. XXX/X záhrady o výmere 1.459 m², parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 492 m², parc. č. XXX/X záhrady o výmere 537 m², parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 171 m². Ďalej rodinný dom súp. č. XXX stojaci na parc. č. XXX/X.

Navrhovateľka je poberateľkou starobného dôchodku v Slovenskej republike vo výške 362,10 eura, ako to vyplýva z rozhodnutia Sociálnej poisťovne ústredie zo dňa 04.12.2014. Ďalej je poberateľkou dôchodku zo Švajčiarska, od 01.02.2014 je to vo výške 344 frankov, v prepočte k dátumu podania návrhu, t. j. 29.10.2014 to predstavuje 285,26 eura (1 euro - 1,21 CHF). V súčasnosti podľa aktuálneho kurzu 1 euro = 1,0694 CHF, to predstavuje sumu 321,68 eura. Tiež poberá dôchodok vyplácaný v Rakúsku vo výške 25 eur mesačne. Spolu je to v súčasnosti suma 708,78 eura. Navrhovateľka žije v uvedenom rodinnom dome a tiež aj v byte v Bratislave, ktorého je vlastníčkou, ako to vyplýva z výpisu listu vlastníctva č. 2260, pre kat. územie K., parc. č. XXXXX/9 zastavané plochy a nádvoria o výmere 446 m³, a byt č. 8 na ul. X. XX. Navrhovateľka ochorela na rakovinu a podrobuje sa chemoterapiám. Ako uviedla vo svojej výpovedi za sebou má sedem chemoterapií, tiež ožarovanie, kvôli čomu cestuje do Bratislavy aj 3-krát do týždňa. Jej mesačné výdavky sú úhrada za plyn 218 eur mesačne, 4-krát do roka za vodu, čo ročne predstavuje sumu 120 eur, za čistenie žumpy 2-krát do roka po 40 eur, za poistenie domu 135 eur ročne, za smeti 2-krát po 15 eur, daň z nehnuteľností 58 eur ročne. Za revíziu kotla a komína zaplatila 50 eur. Za rok 2014 uhradila nedoplatok za plyn 245 eur. Za drevo do krbu zaplatila 250 eur ročne, za úprava záhrady - strihanie stromkov, úprava trávniky zaplatila 170 eur. Ročne vyčísliła výdavky na sumu 1.180 eur a mesačne 99 eur.

Ďalej má spojené výdavky pokiaľ ide o jej ochorenie, keď na chemoterapiu dopláca mesačne 54 eur, ďalej berie lieky na krv, medikamenty na psychiku, ako to uviedla vo svojej výpovedi, začo dopláca 80 eur mesačne. Do Bratislavy cestuje svojím osobným motorovým vozidlom. Využívajúcu povinnosť nemá.

Odporca poberá dôchodok vo výške 2.100 švajčiarskych frankov, čo v čase podania návrhu predstavovalo sumu 1.741,44 eura, a podľa aktuálneho kurzu to predstavuje sumu 1.963,72 eura. Žije v uvedenom rodinnom dome v S.. Za energiu platí mesačne po 24,06 eura. Vyživovaciú povinnosť nemá.

Podľa § 72 ods. 1 - 3 Zákona o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 veta prvá, druhá Zák. o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že súd môže priznať príspevok na výživu rozvedenej manželky, ak táto nie je schopná sama sa živiť, a schopnosti, možnosti a majetkové pomery bývalého manžela umožňujú príspevok priznať, medzi bývalými manželmi nedošlo k dohode o poskytovaní príspevku a priznanie takéhoto príspevku je v súlade s dobrými mravmi. Je zrejme odlišnosť od výživného na manželku, kde platí zásada rovnakej životnej úrovne a pri určení príspevku na výživu rozvedenej manželky platí zásada primeranosti výživy podľa schopností a možností. Príspevok na výživu rozvedenej manželky možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Bývalí manželia však majú možnosť sa domáhať zmeny takéhoto rozhodnutia o príspevku na výživu rozvedeného manžela a to na základe zmeny pomerov podľa ustanovenia § 78 Zákona o rodine. Výšku nároku podľa citovaného zákonného ustanovenia vymedzuje na jednej strane primeranosť a odôvodnené potreby oprávneného a na druhej strane schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Je potrebné posúdiť celkovú situáciu na strane povinného, jeho príjem, ale i jeho životnú úroveň, rodinné, majetkové pomery v ktorých žije.

Neschopnosť sám sa živiť znamená, že podľa konkrétnych okolností prípadu rozvedený manžel z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, nedostatku pracovných príležitostí, i starostlivosti o dieťa, neschopnosti vykonávať prácu na základe lekárskeho posudku dosahuje príjem, ktorý mu neumožňuje pokryť základné životné potreby, maximálna doba, na ktorú môže súd zaviazat' povinného manžela poskytovaním príspevku na výživu rozvedeného manžela je podľa odseku 3 citovaného zákonného ustanovenia 5 rokov a začína plynúť dňom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Sama skutočnosť, že rozvedená manželka (rozvedený manžel) poberá dôchodok nestačí na záver o tom, že je schopná sama sa živiť, pokiaľ z tohto dôchodku nie je schopná vedľa tých najnutnejších nákladov na stravovanie, bývanie uhrádzať aj ďalšie dôležité životné potreby, ale aj náklady spojené so zdravotným stavom. Preto je treba posudzovať krytie takýchto životných nákladov, ktoré sú nad rámec výšky dôchodku.

V zmysle ustanovenia § 75 Zákona o rodine súd pri určení výživného prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Z toho je zrejme, že oprávnený môže vlastniť majetok a svoje potreby nemusí uspokojovať z predaja majetkových podstát. Odôvodnenosť potrieb oprávneného znamená určenie životných nákladov, ktorých úhradu je určitá osoba oprávnená požadovať v rámci plnenia vyživovacej povinnosti. Tieto náklady sú spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie a náklady s tým spojené. Príspevok na výživu rozvedeného

manžela je podmienený tým, že jeho poskytovanie nie je v rozpore s dobrými mravmi. Pre posúdenie tejto okolnosti sú významné príčiny, ktoré viedli k vážnemu narušeniu a trvalému rozvráteniu vzťahov medzi manželmi ako aj ďalšie správanie sa rozvedeného manžela v období po rozvode manželstva.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 13.12.2013 sp. zn. 6C/251/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.01.2014. Ako príčinu rozvodu súd uviedol vzájomné zhoršovanie vzťahov, ktoré nezhody sa postupom času prehľbovali. Samotná navrhovateľka v konaní o rozvod manželstva uviedla, že už krátko po svadbe prestalo si manželstvo plniť svoju funkciu, keď prestali s odporcom žiť spolu sexuálne. Nezhody vyvrcholil v súvislosti s Jarmilovou B., keď navrhovateľka upodozrievala odporcu, že ide medzi nimi o bližší vzťah, čo odporca poprel, keďže menovaná mu iba pomáhala v domácnosti.

V danej veci dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky je dôvodný, pretože táto poberá iba dôchodok vo výške 708,78 eura. Mesačný príjem odporcu je dôchodok v prepočte na eurá 1.963,72 eura. Je nesporné, že výdavky na strane navrhovateľky sú nepomerne vyššie súvisiace s úhradou platieb za bývanie a náklady za nehnuteľnosť a to rodinného domu v S., v ktorom žije navrhovateľka, ale i odporca. Je síce pravdou, že navrhovateľka je vedená ako výlučná vlastníčka týchto nehnuteľností v kat. území Kuzmice, avšak ako vyplýva z vyjadrenia právnej zástupkyne navrhovateľky, ide v skutočnosti o spoločné vlastníctvo účastníkov a zhodne z výpovede odporcu ako aj stanoviska jeho právneho zástupcu vyplýva, že tieto nehnuteľnosti mali byť nadobudnuté výlučne z jeho finančných prostriedkov. Výdavky na strane odporcu sú vlastne iba za energiu tak, ako je to uvedené vyššie. Ďalšie podstatné výdavky nemá, okrem bežných, slúžiacich na krytie jeho potrieb. Oproti tomu zvýšené výdavky z dôvodu zdravotného stavu, ochorenia na rakovinu, sú na strane navrhovateľky, ktorá takto mesačne, ako uviedla vo svojej výpovedi, dopláca za chemoterapiu 54 eur, ďalej berie lieky na tlak, krv a psychiku, začo dopláca 80 eur mesačne. Ďalšie výdavky sú spojené aj s cestovaním do Bratislavy jej osobným motorovým vozidlom, čo je 2 až 3-krát do týždňa. Takže jej výdavky sú nepomerne vyššie oproti výdavkom odporcu. Pretože sa účastníci nedohodli na rozsahu príspevku na výživu musel rozhodnúť súd. Pri rozhodovaní o výške príspevku na výživu navrhovateľky súd vychádzal zo zásady primeranosti, odôvodnených potrieb navrhovateľky a ďalej vychádzal zo schopností, možností a majetkových pomerov odporcu riadne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke. Pri rozhodovaní o príspevku na výživu rozvedeného manžela platí zásada primeranosti výživy. Vychádzajúc z tejto zásady súd považoval za primerané určiť výšku príspevku na výživu navrhovateľky ako rozvedenej manželky mesačne sumou 100 eur. Takto určené výživné je podľa súdu primerané nielen odôvodneným potrebám ale aj výdavkom navrhovateľky, ale aj k schopnostiam a možnostiam odporcu riadne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke.

Pokiaľ ide o námietku odporcu, že majetkovo je lepšie na tom situovaná navrhovateľka, súd sa vyjadroval už k nehnuteľnostiam v S. vyššie a pokiaľ ide o jej vlastníctvo k bytu v Bratislave nemožno od navrhovateľky opodstatnene požadovať, aby tento byt prenajala, prípadne odpredala, keď v ňom žijú jej deti a okrem toho sama v ňom žije vtedy, keď sa podrobuje lekárske vyšetrení, chemoterapii a ako bolo aj uvedené v konaní, vychádza to vlastne aj výhodnejšie pre navrhovateľku, ako keby si mala hradiť pobyt v hoteli a podobne. Za bývanie v uvedenom byte hradia platby deti navrhovateľky, ktoré navrhovateľke nájomné neplatia.

Priznanie príspevku podľa súdu nie je v rozpore s dobrými mravmi, keď odôvodnenosť nároku navrhovateľky bola v konaní preukázaná, nebolo pritom zistené, žeby v rozvodovom konaní bola navrhovateľka zapríčinila rozvrat manželstva takým spôsobom, žeby priznanie tohto príspevku bolo v rozpore s dobrými mravmi. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že v zmysle ustanovenia § 72 ods. 3 príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu 5-tich rokov odo dňa právoplatnosti rozsudku o rozvode. Rozsudok účastníkov o rozvode ich manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 31.01.2014, teda od 01.02.2014 bolo možné priznať tento príspevok a dĺžka 5-tich rokov uplynie 01.02.2019.

Výživné bolo možné priznať od podania návrhu, t. j. od 29.10.2014, odkedy odporca neprispel na výživu navrhovateľky žiadnou sumou, a tak ku dňu 28.02.2015 mu vznikol dlh vo výške 409,69 eura a to alikvotná časť mesiaca október 2014 v sume 9,69 eura a za mesiace november 2014 až február 2015 štyrikrát po 100 eur. Uvedené súd za použitia § 160 ods. 1 O.s.p. povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným, pod následkom výhody splátok a exekúcie.

Vo zvyšku, z dôvodov uvedených vyššie, súd návrh navrhovateľky zamietol, tiež čo do požadovanej účinnosti, keď vzhľadom na zmenu návrhu navrhovateľka žiadala zaviazat' odporcu prispievať na jej výživu s účinnosťou od 01.10.2014, avšak s poukazom na ustanovenie § 77 ods. 1 Zákona o rodine príspevok na výživu navrhovateľky bolo možné priznať len odo dňa začatia súdneho konania, ktoré začalo podaním návrhu na súd dňa 29.10.2014.

Nakoľko v konaní je navrhovateľka oslobodená od súdneho poplatku za návrh, podľa § 4 ods. 2 písm. e/ Zákona č. 71/1992 Zb. uložil súd odporcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona vo výške 72 eur, podľa položky 8a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý súdny poplatok je vo výške 2 % z trojnásobku ročného plnenia (§ 7 ods. 5).

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, vzhľadom na ich čiastočný úspech v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1, 2, 3 O.s.p., V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.